

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

30. BŘEZNA 2025

Z obsahu:

Otcem nejmilovanější

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 8. ledna 2025,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Otec a jeho děti

Zamyšlení nad
liturgickými texty
4. neděle postní (cyklus C)
Bratr Amadeus
- strana 3 -

Svatý Nonius Álvarez Pereira

Libor Rösner
- strana 4 -

Sedmasedmdesátkrát

- strana 5 -

Milost jako Boží dar

Mons. Wolfgang Haas,
emeritní arcibiskup
ve Vaduzu
- strana 6 -

Nejsvětější krev Páně (1)

- strana 8 -

Modlitba matky

- strana 8 -

Modlitba za ochranu nenarozeného života

- strana 9 -

Chléb svaté Zity (15)

Silvia Koscelanská
- strana 11 -

Nejsvětější krev Páně (1)

Cena našeho vykoupení

Naše moderní doba, poznamenaná tolika válkami a bitvami, se dívá a dívá, jak lidská krev teče proudem. Kolik lidí ztratilo svůj život za bombardování nebo ve vyhlazovacích táborech! Návist a násilí prolévaly krev všude.

Kdo však také pomyslí na to, aby poukázal na jiné drama, které stojí nad celou tragédií světových dějin: kříž, vyvýšený mezi nebem a zemí, na němž jediný Syn Boží prolévá krev Vykupitele? Z lásky prolévanou krev... z nepoznané lásky... V posledních letech minulého století, kolem roku 1887, se našlo mladičké děvče, které se odvážilo upírat oči na to nejdůležitější. Dívka sama vypráví o události, kterou byla dojata: „Když jsem jednou v neděli hleděla na obraz našeho ukřižovaného Pána, dotkla se mě do hloubi srdce krev, která kapala z jedné z jeho božských rukou; pocítila jsem velkou bolest

při myšlence, že tato krev tekla na zem, aniž by se kdo snažil ji zachytit, a rozhodla jsem se, že se v duchu postavím pod kříž, abych zachycovala tuto božskou rosou, která tu kanula. Pochopila jsem, že bych ji pak měla vylévat na duše lidí.“

V katolickém světě se stala známou pod jménem Terezie od Dítěte Ježíše; dostalo se jí mimořádného poznání. Při pohledu na docela běžný svatý obraz tato jasnozřivá duše pochopila a napsala do svého deníku: „Pocítila jsem hlubokou touhu přispívat k obrácení hříšníků, touhu, jakou jsem nikdy předtím nepoznala... Zkrátka, pocítila jsem, jak láska proniká do mého srdce...“ Kéž by rozjímání o přesvaté krvi podle vzoru svaté z Lisieux i v nás vyvolalo stejnou reakci a vzbudilo stejnou vroucnost. Je nejvyšší čas vyzvat k prohloubení víry. Měli bychom, jak říká apoštol Jan, „hledět na toho, koho jsme probodli“ (Jan 19,37), a vidět, „jak vytéká krev a voda“, zdroj každého posvěcení.

Už počátkem téhož století vyjádřil v Římě podobnou starost sv. Gasparo del Bufalo, opravdový apoštol svaté krve. Věnoval se šíření uctívání krve Vykupitele po celém světě: „Chtěl bych věnovat svůj život tomu, aby se po celém světě rozšířila láska k Ježíšově krvi... Kéž bych měl tisíc jazyků, abych se mohl dotknout všech srdcí pro drahocennou Ježíšovu krev.“

Předrahá krev je ve skutečnosti dokonalým a životodárným vyjádřením Boží lásky k nám. Je to „zdroj milosrdenství“, který musí zaplavit hříšný svět...

Římský světec viděl v této hluboké úctě účinný prostředek proti rozmáhající se bezbožnosti a nenahraditelný podnět, jak přivést duše opět do stavu milosti. To je další hledisko, které je pro nás jakoby posvátným odkazem! Abychom nesešli z cesty, chceme stále postupovat podle Pisma svatého, základních dogmatických pravd a bohaté zkušenosti mystiků a světců. Předrahá krev je ve skutečnosti dokonalým a životodárným vyjádřením Boží lásky k nám. Je to „zdroj milosrdenství“, který musí zaplavit hříšný svět, aby jej čistil a vrátil mu jeho netušenou původní krásu.

Modlitba matky

Můj milý Pane, to, co se ve mně odehrává, je takový zázrak! Žasnu nad tím, jak každá jednotlivá buňka reaguje na genetické pokyny. Gen řekne některým buňkám: „Udělejte srdce!“ A ony skutečně udělají srdce. Jiný gen dá jiným buňkám příkaz: „Udělejte kosti,“ a ony vyprodukuji kosti. Je to pro mě skutečně tajemství, jak tyto geny rozdělují své příkazy, a stejně je pro mě tajemstvím, jak je buňky poslouchají.

Pane, pomáhej mi, abych byla také tak poslušná. Pomáhej mi, abych poslouchala tvé slovo, jako tyto buňky poslouchají přesné informace svých genů. Pomáhej mi poznat, že jsem ve stejné míře jako ty buňky stvořena, abych přivedla na svět lidskou bytost.

Stejně nedostatečně, jak málo jsem schopna pochopit, jak se mé dítě formuje v mém lůně, mohu chápat, jak chce tvůj Syn utvářet svou podobu v mé duši. Ale děkuji ti, že jsem tvoje dílo a že

ty jako Stvořitel všech věcí můžeš moji duši formovat. Proměň mě ve svůj obraz, Pane, aby moje dítě, až je budu mít ve své náruči, mohlo v mém pohledu vidět něco z očí Ježíšových, když promluví, aby slyšelo něco z jeho hlasu, když je budu držet, aby pocítilo něco z jeho srdečnosti. Pomáhej mi, Pane, aby mé dítě, až bude větší, nacházelo ve mně něco z tvé lásky, z tvého pochopení, z tvé něžnosti. Pomáhej mi, abych se stala tvým tak přitažlivým obrazem, aby se jakoby samo cítilo přitahováno a chtělo tě poznávat, milovat, důvěřovat ti a poslouchat tě.

Jak vznešenou naději jsi do mě vložil: Kristus ve mně, tajemství, které je ještě vznešenější než dítě v mém lůně. Prosim tě, abys toto tajemství jednou vložil do srdce mého dítěte, aby dospělo k tomu, že ti bude moci jednou ukázat také svoje dítě.

Podle Kleines Wesen, großes Wunder

Kristova krev v prvních hodinách vtělení

Bůh má od věčnosti jedinečné přání, poslat svého Syna na svět pro spásu lidí. Adamova vina ještě víc vyzvedla tuto laskavou vůli Otce, a svatý Jan ve svém evangeliu potvrzuje: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3,16) Apoštol Pavel to vyjadřuje vznešeným díkůvzdáním: „Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista ... v něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny.“ (Ef 1,3-7) Příchod Božího Syna do našeho smrtelného těla je spojen s hojnými proroctvími. Je poslán zachránit hříšníky. Proto musí přijmout lidské tělo. List Židům vkládá Ježíši do úst úryvek ze Žalmu 39, který ohlašuje úmysl vtělení: „Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo.“ (Žid 10,5) Boží Slovo bere na sebe v Marii, své neposkrvněné Matce, tělo. Ona mu propůjčuje lidský život, kterým se stává jedním z nás. Ona mu tedy zároveň dává i krev, která proudí v jejích žilách. Tato krev, která znala náma-

Modlitba za ochranu nenarozeného života

hu práce, měla dát Josefovi svěřenci sílu, potřebnou ke každodenní práci, dokud nebyla vylita na kříži.

Stojíme před tajemstvím lásky a pravdy, která osvětluje celé dílo vykoupení přijaté naším Spasitelem. Zadávali-li se na fyzickou realitu Ježíšovy krve, náhle poznáme hlubokou, skrytou myšlenku, kterou nám Písmo svaté pomalu odhaluje: „Pro velkou lásku, jíž nás miloval, poslal svého Syna v těle, rovném hříšníkům.“ (*Mešní text svátku Obřezání, antifona Magnificat*, srov. Ef 2,4n, Řim 8,3) Už tady je krev Vykupitele v akci. Obíhá v celém jeho těle a už osmého dne dobrovolně teče při obřadu obřízky, zavedeném Mojžíšem. Je to mnohem víc než obvyklé gesto, které by mohlo být pouhým pozůstatkem Starého zákona. Už od začátku prolévá v tichosti svou krev, už tady vzhledem k budoucí oběti. Všechno u Ježíše už mluví o hoře Kalvárii a přebohatém prolévání krve: třicet let v ústraní v dílně v Nazaretě mělo uchovat božskou krev v dobrovolné, ale o to potřebnější skrytosti. Tato krev, která znala námahu práce, měla dát Josefovi svěřenci sílu potřebnou ke každodenní práci, dokud nebyla vylita na kříži. Nazaret se jeví jako požehnaná doba přípravy darů. Pokud Kristus pracuje svými rukama, zůstává krev ve službě jeho božské vůle. Slova a skutky, všechno se děje jako jediná pocta Otci, který vidí dokonalou oddanost, nepřetržitý chvalozpěv stoupající ze srdce Božího Syna. Každý proto může už od prvního okamžiku Božího vtělení s vírou zvolat: Krvi Kristova, vtělené Boží Slovo, zachraň nás!

Vykoupení se děje prolitím drahocenné krve

V úžasném díle našeho vykoupení není nic ponecháno náhodě. Právě naopak, vidíme, jak se Boží moudrost stará i o nejmenší události. Při pokušení v poušti se o Ježíši říká, že „ho tam zavedl Duch“ (srov. Lk 4,1). Je poslušný vnitřního vnuknutí, které vede jeho vůli podle Božího zalíbení. Uzdravování nemocných, řeč k zástupům, hovory s učedníky, všechno se děje z téhož vnitřního popudu. Život Mistrův se skutečně jeví jako vědomá oslava Otce. Krev, která ztělesňuje tento život, je poslušná stejného impulsu lásky. Je to krev vtěleného Slova, která se cele dává do služeb úmyslu

Bože, náš Otče, děkujeme ti, že nám v Marii posíláš tak silné znamení života. Děkujeme ti za tvou lásku, za každou tvou milost, kterou nám dáváš, za každou pomoc, kterou nám skrže ni zajišťuješ. Prosíme tě nyní, učiň, aby naše srdce bylo otevřeno pro její mateřské požehnání, aby naše rodiny, naši rodiče a děti, naši mladí i staří, naši zdraví i nemocní, bohatí i chudí byli požehnáni. Uděl našim rodinám, naší společnosti, církvi a celému světu, aby jejím požehnáním bylo přemáháno zlo v našem životě a v životě druhých lidí.

Ó Bože, ve jménu tvého Syna Ježíše Krista tě spolu s Marií prosíme: Požehnej všem, kteří se zasazují za život, kteří

se stali posly pokoje v této době. Prosíme tě, dej sílu těm, kteří se unavili na cestě s Ježíšem a Marií, kteří jsou v této době bez naděje a bez pokoje, a za ty, kteří ztratili smysl pro život.

Zvláště před tebe přinášíme skrže Mariinu přímlovu všechny zraněné vztahy v našich rodinách, v církvi a ve světě, z nichž vznikají konflikty a války.

Doporučujeme ti také všechny matky v nouzi, abys všechno uzdravil a abychom s Marií, naší Matkou, Královnou lásky a míru, pocítili již zde na zemi útěchu a mír a dospěli jednou do věčného míru. Amen.

Podle Kleines Wesen, großes Wunder

spásy: božská krev, která ve skrytu proudí v žilách člověka; lidská krev, která se ochotně mísí s nejpůvodnějšími záměry Božího Syna. Tato krev je vskutku drahocenná, neboť proudí v oddanosti vnuknutím posvěcujícího Ducha. Tato nade vše významná tajemná skutečnost nezůstala skrytá úvahám prvních svatých pisatelů. Teď lépe chápeme myšlenky sv. Pavla v listu Židům, kde se mluví o díle vykoupení. Při rozjímání o Kristově oběti nezapomíná na úlohu Ducha Svatého, který je vůdcem všeho, co se děje pro naše vykoupení. Musíme si uvědomit závažnost zářivé pravdy, kterou apoštol vyzvedává. Ukazuje nevyjádřitelnou cenu prolité krve Krista, „který mocí věčného Ducha přinesl sebe sama Bohu jako neposkvřenou oběť...“ (Žid 9,14) V těchto několika slovech je obsaženo celé tajemství vykoupení. Krev vylitá na kříži se tak objevuje v plném světle: je to krev, která je schopná očistit hříšníky tím, že smývá jejich viny a obnovuje svazek dítěte s Bohem, Otcem.

Krev prolitá na kříži dává svůj život; svědčí o vroucí lásce, která plane v probodeném Srdci, a ukazuje, že jsme „milováni až do konce“.

Touto božskou krví, vylitou tak hojně a jednou provždy, je dokonale uskutečněno vykoupení. Na místo tak zhoubné a ničivé aktivity Satana nastupuje všeobecné usmíření ve spolehlivé lásce. Svatý Pavel to stále znovu potvrzuje až do konce svého života, po obdivuhodném vyjádření v listě ke Koloským: „Aby skrže

něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži.“ (Kol 1,20) Neexistuje ve skutečnosti žádné účinné vykoupení bez krve prolité v božské oběti. Krev prolitá na kříži jasně vyjadřuje úmysly Vykupitele, který dává svůj život; svědčí o vroucí lásce, která plane v probodeném Srdci a ukazuje, že jsme „milováni až do konce“ (srov. Jan 13,1). Svatý Pavel neochvějně upírá svůj pohled na ukřižovaného Krista (srov. 1 Kor 2,2) a stále znovu hovoří o Kristově oddanosti v jeho nekonečném prolévání krve: „Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.“ (Ef 5,1) Jako ozvěna Pavlova poselství je tu zkušenost mystiků. Duše, které pijí ze zdroje živé vody, vnímají tytéž skutečnosti, jejich srdce hoří jistotou a to, co přijímají během extáze, si nemohou nechat pro sebe. Tak říká florentská karmelitka, svatá Marie Magdalena de'Pazzi, které nebeský Otec v rozhovoru o dobrodiních Ježíšova utrpení sděluje: „Tímto nesmírným ponížením jako by můj Syn mírnil mou spravedlnost, která teď, po zadostiučinění, kterého se jí dostalo tímto zmučeným nevinným tělem a touto čistou krví, prolitou jako smír za hřích, se proměňuje v mírnost.“ Z kříže dává drahocenná krev zařít světu svatosti milosrdenství.

(Pokračování příště)

